

Udsigt, uden at det ses, at der var nogen Partiforskel i saa Henseende, at man kunde gaa til helt at stryge Frimærkerabatten. Dette har jeg imidlertid ikke fundet heldigt og har ikke stillet Forslag derom, idet jeg mener, det vil være rigtigt at bibeholde den Rabat, som her er foreslaaet for at bidrage til, at der kan være saa mange Udsalgssteder som muligt. Rabatnedsættelsen kan antages at ville medføre en Merindtægt for Postvæsenet af ca. 265,000 Kr. aarlig.

Foruden disse Takstforslag indeholder Forslaget nogle Bestemmelser, der ville blive til Gavn for Publikum og ville kunne medføre, at man kan gøre forskellige administrative Ændringer. Det foreslaas saaledes her at indføre Iipakker. Taksten derfor har man tænkt sat til 40 Øre for hver 10 Pd., hvad der omtrent svarer til den gennemsnitlige Betaling for Statsbanernes Ekspresgods. Der aabnes endvidere Adgang til at faa andre Postsager ekspresbesørgede, og som ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, er der i Folketinget efter Samraad med Udvalget indført en Ændring, der yderligere udvikler Postbesørgelsen paa dette Omraade. Endelig foreslaas en Bestemmelse, hvorefter man efterhaanden kan udvide Omraadet for den lokale Porto, men det er ikke Tanken at benytte denne Bestemmelse, før Postvæsenets Indtægter blive af en saadan Størrelse, at jeg mener, at man kan gaa til yderligere Forsøg paa dette Omraade. Det er imidlertid heldigt at have Bestemmelsen, for at man i Tide kan administrere hen til at kunne benytte den, saa snart det rette Tidspunkt kommer, og jeg har derfor anset det for rigtigt at medtage den her i Forslaget. Jeg skal anbefale Forslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i det andet Ting, til det høje Tings Velvillie.

Holger Petersen: Med Hensyn til dette Lovforslag om Ændring i Posttaksterne kan jeg henholde mig til mine Udtalelser ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag om Ændringer i Jernbanetaksterne; jeg betragter det som umuligt at underkaste disse Lovforslag en virkelig saglig Drøftelse.

Ligesom Postloven af 23. Maj 1902 betyder dette Lovforslag en forøget Udgift for Postvæsenets bedste Kunder: de handlende og øvrige erhvervsdrivende her i Landet, og jeg nærer nogen Tvivl om, at det virkelig, som forudsat i Lovforslagets Motiver, er muligt, at Postvæsenets nuværende aarlige Overskud af 1 Million Kr.

uden dette Lovforslags Vedtagelse vilde blive afløst af et Underskud. I tidligere Tid krævede man heller ikke, at Postvæsenet absolut skulde give et stort Overskud, Hovedsagen var snarere at skaffe Publikum de størst mulige Lettelser.

Jeg skal ikke komme ind paa at gennemgaa de forskellige i Lovforslaget foreslaaede Ændringer undtagen paa et enkelt Punkt, nemlig Nedsættelsen af Rabatten paa Salg af Frimærker fra 4 til 2 pCt. Her begaar man virkelig en stor Uret mod de mange smaa handlende, der have en beskeden Bindtægt ved Salg af Frimærker. For Publikum vil det volde megen Tidsspilde og Ulejlighed, naar man fremtidig skal gaa de lange Afstande til Posthusene for at købe Frimærker, og det vil man blive nødsaget til, fordi de handlende ville ophøre med Salget af disse, hvad man ikke kan fortænke dem i. Naar man betænker, at man maaske skal have 100 Ekspeditioner for at sælge 100 Frimærker og derpaa tjene respektive 10 og 20 Øre, tvivler jeg om, at der er nogen som helst, der vil have noget med den Forretning at gøre. Men naar Postvæsenet nu selv skal overtage Forhandlingen af Frimærker, vil det være nødt til at forøge sit Personale, og da vil den beregnede Merindtægt af 265,000 Kr. blive illusorisk eller i alt Fald svinde ind til næsten intet.

Jeg kan saaledes ikke sympatisere med denne Nedsættelse af Rabatten, men skal henlede Opmærksomheden paa en anden Indtægtskilde for Postvæsenet, der ikke gør Fortræd for nogen, og som har været indført i Østerrig og Ungarn i 24 Aar, i Svejts i 2 Aar og nu paatænkes indført i Tyskland, nemlig Postchecks. Det danner et Led i de Bestræbelser, der for Tiden gøres for at indskrænke Brugen af rede Penge i den daglige Omsætning ved at vænne Befolkningen, særlig det store Publikum og de mindre forretningsdrivende, til i højere Grad end hidtil at afgøre deres Betalinger med Checks og andre Kreditmidler. Svejts indførte disse Postchecks fra 1. Januar 1906 og har allerede haft gode Resultater at fremføre for det første Aar. Ved Aarets Slutning udgjorde Antallet af Kontoindehavere 3,190, og Omsætningen havde været 451 Millioner Francs. Kontoindehavernes Tilgodehavende var 6½ Million frcs., og Forrentningen var 1,8 pCt. aarlig. Om disse Postchecks kan jeg i øvrigt henvisse til en Beretning fra det danske Gesandtskab i Berlin af 27. Marts 1908. Indførelse af Postchecks vil